

Jorden. Det tror jeg nu alligevel ikke, vi naar til, men man maa under Hensyn til Forholdene, saaledes som de nu en Gang er med Klassemodsætninger baade her og dér, tage sit Standpunkt, politisk og parlamentarisk, ud fra de Retningslinier, Grundloven byder os at gøre det. Og jeg anser det for uforsvarligt af en Statsminister at tage et Standpunkt sammen med Organisationsledere i deres Stræben efter at berøve Borgernø deres grundlovmæssige Rettigheder. Jeg tror, ikke blot Statsministeren, men ogsaa Socialministeren vil komme til at erkende, at det er et Standpunkt af saa ensidig Natur, at en Staaen fast paa dette Standpunkt vil ikke holde i det lange Løb.

**Anden Næstformand (Parkov):** Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Hans Nielsen:** Fagforeningerne er det eneste virkelige Værn for Arbejdernes Hjem. Som Følge deraf spiller det gode Kammeratskab en kolossal Rolle og maa spille en afgørende Rolle indenfor Arbejdernes Kreds. Nu siger det ærede Medlem Hr. Slebsager, at han aldrig kunde tænke sig at knægte den personlige Frihed hos nogen. Det tvivler jeg om. Det vil det ærede Medlem ikke holde fast paa. Det ærede Medlem er Tilhænger f. Eks. af det nationale Værn, vi har. Hvad gør man ved den, der svigter i Farens Stund? Man skyder ham simpelt hen, indenfor det nationale Værn. Den, der svigter sine Kammerater, naar de kæmper for deres Hjem, nu vel, ham lægger Arbejderne ogsaa an paa at slaa ned, og det er maaske til Tider sket haardt, men det har været nødvendigt.

**Anden Næstformand (Parkov):** Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

**Sundbo:** Jeg hører, at det ærede Medlem Hr. Slebsager paa et Tidspunkt, da jeg ikke var til Stede her i Salen, har angrebet mig for mine Udtalelser i Aftes. Jeg ved derfor ikke, hvad det ærede Medlem har sagt, men jeg kan gentage, hvad jeg sagde i Aftes, at det ærede Medlems Forsvar for Kristeligt Dansk Fællesforbund i Esbjerg har ikke meget paa sig. Det er ikke Fagforeningen, der har angrebet Kristeligt Dansk Fællesforbund, det er lige omvendt Kristeligt Dansk Fællesforbund, der har angrebet Fagforeningerne, og det er

dem, der har maattet forsvare sig. Kristeligt Dansk Fællesforbund har trukket Arbejdsmand ud af deres Fagforbund for at faa dem ind i Kristeligt Dansk Fællesforbund, og det er ogsaa det, der har lavet den Ordning, at de faar samme Løn for 9 Timers Arbejde om Sommeren, som de ellers faar for 8 Timers Arbejde i de organiserede Fagforeninger. Det er selvfølgelig, at ingen Organisation kan tillade, at den Slags Manøvrer laves, thi ellers vilde al Organisation blive umulig. Og ligeledes har Organisationerne villet arbejde sammen med Kristeligt Dansk Fællesforbunds Medlemmer; men disse har ikke villet arbejde sammen med de organiserede Arbejdere. Endvidere er det en falsk Etikette, de bruger, naar de sejler under kristeligt Navn, thi de har ikke vist sig mere kristne end andre Mennesker, de har ikke villet andet end falde deres organiserede Kammerater i Ryggen; men noget saadant kan Organisationerne selvfølgelig ikke taale. Saaledes som Forholdene i Organisationerne er baade for Arbejderne og for Arbejdsgiverne, maa det være en given Sag, at de, der hører til en Organisation, maa staa i Fagforeningen; men der skal ikke lægges Pres overfor de paagældende imod, at de staar i andre Foreninger, tværtimod, de maa staa i Kristeligt Dansk Fællesforbund og alle mulige andre Foreninger, i 117 kristelige Foreninger, om de vil, det er der ingen Mennesker, der har noget imod; kun maa de ikke unnlade at arbejde paa samme Vilkaar som deres Kammerater, saaledes at de tager de Fordele, som Kammeraterne har tilkæmpet sig, men ikke vil være med til at bære Ofrene.

**Anden Næstformand (Parkov):** Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

**Lundberg:** Da jeg forleden spurgte det ærede Medlem Hr. Slebsager, hvorfor han som Trafikminister havde afslaaet at modtage et Tilbud fra Murersvendenes kooperative Forretning i Randers ved Opførelsen af Posthuset og Telegrafstationen i Randers, men antog Murermestrenes Tilbud, som var 14 000 Kr. højere, sagde han kort og godt, at det vilde han ikke diskutere, for det havde han svaret mig paa for Aar tilbage i Tiden. Jeg skal tillade mig at citere, hvad det var, det ærede Medlem svarede, det staar i Folketingsstidende for 1923—24 Sp. 567: „da det var en Vedtagelse mellem Tømrer-, Snedker- og Murermestrenes Foreninger i Randers, at man vilde være